

ΜΕ ΤΙ ΣΤΟΧΟ ΘΑ ΠΑΝΕ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ;

Η σύγκληση του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, προκειμένου να συζητηθεί το σχέδιο Ανάν για τη λύση του Κυπριακού, αποτελεί ασφαλώς εύλογο αίτημα της αντιπολίτευσης. Είναι κάτι παραπάνω από λογικό να θέτει κανείς το ερώτημα. Αν δεν συγκληθεί το συμβούλιο πολιτικών αρχηγών τώρα, που, όπως αναγνωρίζεται από όλες τις πλευρές, το Κυπριακό βρίσκεται στην πιο κρίσιμη καμπή του, με καθοριστικές συνέπειες για τη μελλοντική πορεία του, τότε θα συνέλθει; Αν τώρα δεν καθήσουν γύρω από ένα τραπέζι οι αρχηγοί των ελληνικών πολιτικών κομμάτων, αν

τώρα δεν κάνουν πράξη τις διακηρύξεις τους για ενότητα και ομοψυχία, σύνεση και ευθύνη, τότε θα την κάνουν; Η κίνηση του

Κύπριου προέδρου Γλαύκου Κληρίδη να συγκαλέσει άμεσα το Εθνικό Συμβούλιο, θα μπορούσε να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση. Είναι όμως εξίσου σοβαρό και εύλογο και το ερώτημα: Με τι στόχο θα προσέλθουν σ' ένα τέτοιο Συμβούλιο τα ελληνικά κόμματα; Αν πρόκειται να επαναληφθεί το προηγούμενο του 1992, όταν τινες των αρχηγών, άλλα έλεγαν γύρω από το τραπέζι για το Σκοπιανό και άλλα εκτός των τοιχών, αν πρόκειται η συμμετοχή να αποβλέπει στην κατάθεση της επιχειρηματολογίας, η οποία θα αξιοποιηθεί στη συνέχεια για καθαρά αντιπολιτευτικούς προς την κυβέρνηση λόγους, είναι καλύτερα το εν λόγω συμβούλιο να μη συνέλθει. Διότι ουδόλως θα συντελέσει στην οικοδόμηση του κλίματος που όλοι διακηρύττουν ότι πρέπει να επικρατήσει σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή, για τα συμφέροντα της Κύπρου και της Ελλάδας. Οποιο από τα δύο και αν συμβεί, εκείνο που αναδεικνύεται ως βέβαιο είναι η περιφρόνηση προς έναν θεσμό που υποτίθεται ότι θεσπίστηκε εν όψει κρίσιμων αποφάσεων στα εθνικά θέματα και η έλλειψη εμπιστοσύνης προς εαυτούς και αλλήλους της πολιτικής μας ηγεσίας.